

సంతోషము
గర్భాశయ వ్యాధులు,
సుఖ ప్రసవము
సెక్స్ ఆంధ్రరంగిక
సమస్యలు!
మొలలు దర్శిస్తానులకు,
అనుభవ జాకిస్తా!
పోస్ట్ డెలివరీ చికిత్సలను!

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్

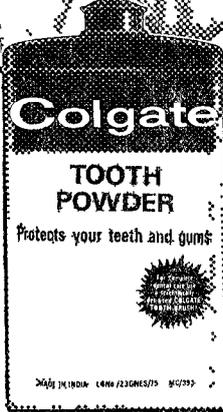
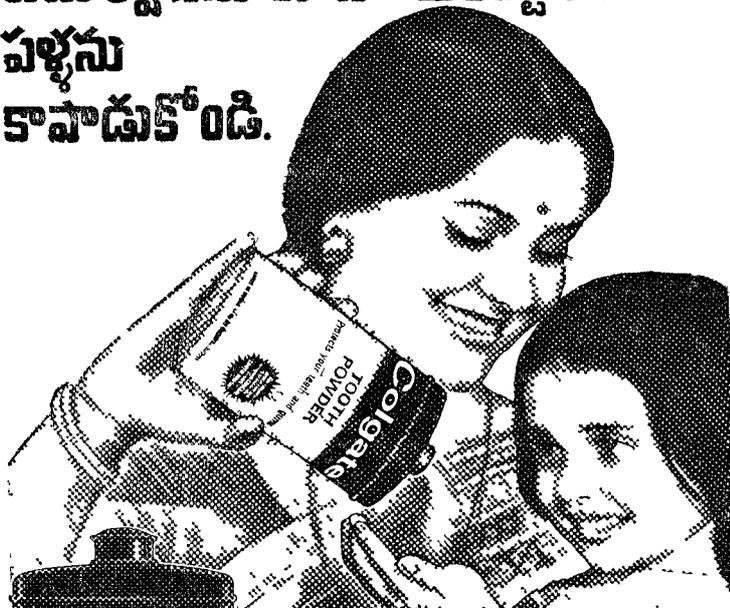
డా.ఎస్ సరోజిదేవి-డా.వి మధుసూదన్
(పెక్కినపల్లి)
H.O. శ్రీనివాస మహల్ గోపాలరావు రోడ్, విజయవాడ-1
● ప్రొ.బి.కె.వెంకటేశ్వర్ శిల్పం నాటింది గుంటూరు!

రచయితలకు మనవి
స్థానికంగా వున్న రచయితలు,
కార్టూనిస్టులు కూడా మా కార్య
లయానికి వచ్చి వారి రచన లంద
జేస్తున్నప్పుడు వాటితోపాటు స్వంత
చిరునామా గల స్టాంపులంటించిన
కవరు పెట్టడం అవసరం —సం.

“కర్కశంగా, గరుకుగాండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు.
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

**కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చేడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి
పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్.
అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది.
అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే
పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పొచిపొరలను తొలగిస్తుంది. మీ
పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది. కోల్గేట్ లోని పుష్కల
మైన సురుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ నందులలోనికా
చొప్పుకుపోయి చెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన
సూక్ష్మ క్రములను తొలగిస్తుంది.
మీ కుటుంబానికి కోల్గేట్ టూత్ పౌడర్ తో అభినవనమైన
తీరులో దంతరక్షణ సమకూర్చండి. దానియొక్క చల్లని,
సిస్టర్ మెంట్ రుచిని వాడతూ మెప్పుకుంటారు.

“...కాబట్టి... కార్మిక సోదరులారా!
కర్మాగారాల్లో పనిచేసినా, కార్య
లయాల్లో పనిచేసినా, పంటచేలలో పనిచేసినా
మనమంతా ఒక్కటే! మనమంతా కార్మి
కులమే! అసలు కార్మికుడంటే ఎవర? అన
రకాన్ని ఈ పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థకు ధార
పోసే త్యాగమూర్తి! నేడు ఇలాంటి ఫ్యాక్టరీ
లలో పనిచేసే కార్మికుడు తన కష్టానికి తగిన
ప్రతిఫలం పొందటం లేదు! సంవత్సరంతా
కష్టపడేది మనం! లక్షకు లక్షలు లాభాలు
పొందేది యాజమాన్యం. మీకు కనీసఅవసరాలు
కూడా ఏర్పాటు చేయటంలేదు యజమానులు.
బోసన్ లేదు. వైద్య సౌకర్యాలు లేవు. భీమా
పథకాలు లేవు!... ఇలా చెప్పకు పోతుంటే
విన్నో సమస్యలు మన ముందున్నాయి వీటి
నన్నిటినీ పరిష్కరించుకోవడానికి మనకు కార్మిక
సంఘాలు కావాలి!

కామ్రేడ్స్! ఇంతకాలానికి మీరు కార్మిక
సంఘాల ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి కొత్తగా
కార్మిక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసుకొన్న సంద
ర్భంలో మీ ఫ్యాక్టరీ వర్కర్స్ అందరికీ నా
శుభాకాంక్షలు అందజేస్తున్నాను. మీకేదైనా
కష్టం వస్తే మిమ్మల్ని ఆదుకోవడానికి మన
టాన్లో వున్న కార్మిక సంఘాలన్నీ మీరుందు
నిలుస్తాయని నేను హామీ యిస్తున్నాను ఈ
నాటి కార్యక్రమానికి నన్ను అధ్యక్షునిగా చేసి
నన్ను గౌరవించి నందుకు నా కృతజ్ఞతలు
తెల్పుకొంటున్నాను, సెలవ్!...” గంభీర
మైన కంఠంతో సుదీర్ఘమైన ఉపన్యాసా
న్నిచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు కామ్రేడ్
వినాయకరావ్.

ఆ నాటి కార్మిక సభ ముగియగానే
వినాయకరావ్ తన స్కూటర్ మీద యింటికి
బయల్దేరాడు.

వినాయకరావ్ అంటే ఆ పూర్ణోత్తెలియని
వాళ్ళు లేరు. ఖద్దరు చొక్కా, హెండెల్ వాచ్
పాంటు అతని వస్త్రధారణ. గోల్డ్ ఫ్యాక్
సిగరెట్ పెట్టె, అగ్గి పెట్టె అతని హస్త
ధారణ. ముఖానికి గోల్డ్ బ్రేవ్ కళ్ళజోడు,
మెల్లొ గోల్డ్ చైన్, చేతికి ఖరీదైన విదేశీ
వాచీ అతను ఏర్పాటు చేసుకొన్న ఆభరణా
లయితే, సెదవులపై చిరు ద ర హా స ం,
కళ్ళల్లో గాంభీర్యం దేవుడిచ్చిన ఆభరణాల!

ఆరడుగుల విత్తు, ఎత్తుకు తగిన లావు,
నిగనిగలాడే దబ్బరండు లాంటి దేహ ధాయ
వుండటం చేత ఎలాటి వాళ్ళవైనా యిట్టే

వర్తిల్లండి వర్తిల్లండి

సొసేవ సుందరమయ్య

రావ్ కు దిప్పట్టింవో వుంది. దానికి తోడు మట్టు ప్రక్కల పూళ్లకు కేంద్రంగా వున్న వాళ్ల పూళ్లలో ఓ బ్యాంకువాళ్లు ఓ శాఖను తెరవాలనుకొన్నారు. మోతుబరి రైతుకావడం చేతను, వలకుబడి వుండటం చేతను ఉపేంద్రరావ్ దిపాజిట్టు సంపాదించటంలో బ్యాంకుకు బాగా సహాయ పడ్డాడు. తత్ఫలితంగా వినాయకరావ్ బ్యాంకు వుద్యోగి అయ్యాడు.

పది సంవత్సరాలపాటు ఉద్యోగిత్వం ఆ పూరు ఈపూరు తిరిగి చివరకు తమవూరికి దగ్గర్లోనే వున్న టావ్లో స్థిరపడ్డాడు వినాయకరావ్. స్వంత ఇంటిని కట్టుకున్నాడు. తన వ్యక్తిత్వంతో సాటు వలకుబడిని కూడా ఎంతోపెంచుకుని ఓ పెద్ద ప్రేమియానియస్ లీడర్ గా మారాడు. ఆ టావ్లో ప్రేమియానియస్ మిటింగ్ ఏకకడ జరిగినా వినాయకరావ్ అధ్యక్ష స్థానంలోనో, వక్త స్థానంలోనో వుండి తీరుతాడు.

స్కూటర్ ఇంటిముందాగగానే హాంట్ కొట్టాడు. తల్లి వచ్చి గేటు తెరిపే లోపలికి వెళ్లాడు.

“వనజ వాళ్లు రాలేదా?” అని అడిగాడు తల్లి ఇచ్చిన కాఫీ త్రాగుతూ.

“అక్కడింకా పని పూర్తయి వుండదు. మీ మామగారు వెంటనే ధాన్యం పంపించటానికి ఇష్టపడలేదేమో?” అంది తల్లి.

“ఆ రాక్షసుడు ఇలా చేస్తాడనుకోలేదు!” కోసంగా అన్నాడు వినాయకరావ్.

“నీ పెళ్ళి కుదిరినప్పుడే చెప్పాను మీనాన్న గారికి! కట్టుం కింద సాలం తీసుకోకండిడబ్బు తీసుకోండిని. మీ నాన్నగారు నా మాట వింటేగా! బావగారు కోడలికిచ్చిన సాలం తనే స్వయంగా పండించి ఏటా అరవై బస్తాలకు కట్టుబడి యిస్తావని ఒక్కకొన్నారనిచెప్పారు” నిష్వారంగా పల్కింది తల్లి.

“మొదటి మూడేళ్ళా అనుకోన్న ప్రకారమే ధాన్యం తోలాడు, ఏటాచ్చి రెండో కూతురి పెళ్ళయ్యాక అతని వద్దతి మారిపోయింది”

“అయితే ఈ సంవత్సరం ధాన్యం యిస్తాడంటావా?” అనుమానంగా అడిగింది తల్లి.

“అందుకేగా వనజమ పంపింది! పాత బాకీలతో సహా ధాన్యం లారీకి విత్తనిదే రావద్దని చెప్పాను. అన్నట్లు నా వు గా రి దగ్గర్నుంచి వుత్తరం వచ్చిందా?”

ఆకర్షిస్తాడు రూపానికి తగినట్లుగా తెలివి తేటలు, వాక్యాతుర్యం వుండటం అతని అదృష్టం! అయితే అతని తెలివి తేటలు చదువులో మాత్రం పనికిరాలేదు. కాలేజీ గుమ్మంలో అడుగు పెట్టకుండానే చదువుకు వ్యస్తి చెప్పాడు. మెట్రిక్ పూర్తి కాగానే

కొడుక్కి వుద్యోగం వెతకడం ప్రారంభించారు వినాయకరావ్ తండ్రి ఉపేంద్రరావ్. నిజానికి అతనికి వుద్యోగం చేయాలైన అవసరం లేదు, పాతిక ఏకరాల మాగాణి భూమి వుంది. కాని తమ రైతు కుటుంబంలో ఒక్కడివేతనైనా వుద్యోగం చేయించాలనే కోరిక ఉపేంద్ర

“ఉత్కలం రాలేదు కాని మనవూరి మాస్కారితో కబురు చేశారు నాట్టులుంకా మొదలు పెట్టలేదు. చుట్టునక్కల కూలిలు దోరకడంలేదట నమయానికి నేను కూడా యిక్కడ వుండేసోయాను ఆయన క్కడ చాలా ఇబ్బందులు వస్తున్నారట! ఈ యేడు వ్యవసాయం ఏలా అవుతుందా అని ఆదుర్తి వద్దున్నారని మాషారు చెప్పారు!”

“మన పాలేరు నాగులు వున్నాడగా? వ్యవసాయం బాధ్యతంతా వాడికి వదిలేస్తే బాగుండేదిగా?”

“ఇప్పుడు పాలేరు లోగడ లాంటి వాళ్ళు కాదురా? ఎంత అరిచినా పని చేయటంలేదు ఓ వదిరోజులపాటు సెలవు పెట్టి ఆ నాట్టు వేయించిరా!”

“అలాగే! రేపు గాని విల్లండి గాని కెళ్ళాను. నేనలా యూనియన్ ఆఫీసరు కెళ్ళాస్తాను. తలుపేసుకో!” అనేసి

వర్దిల్లండి! వర్దిల్లండి!!

వినాయకరావ్ బయటకు వెళ్లి స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు

* * *

మర్నాడు మధ్యాహ్నం వచ్చేందు గంటల సమయంలో హడావుడిగా బ్యాంకుకు వెళ్ళాడు వినాయకరావ్

కుర్చీలో కూర్చోగానే మెసెంజర్ అప్యల స్వామి వచ్చి పరుగున వచ్చి ‘మేనేజరు గారు తమరి గురించి యిప్పటికి మూడు తడవలు అడిగారు తమరు రాగానే ఆయన గారిని కలవమని సెప్పారు!’ అన్నాడు.

“ఈ కొత్త మేనేజర్ కు సనీ పాటా లేదులా వుంది!” అని గొణుక్కొంటూ చాంబర్లోకి వెళ్ళాడు వినాయక రావ్

“ఎందుకో విల్రారట?” కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

“ఎంత సేమయింది వచ్చి?” ప్రశ్నించాడు మేనేజర్ కుమారస్వామి.

“ఇప్పుడే!”

“ఇప్పుడు టై మెంతుంది?”
వాచీ చూసుకోవటా అడిగాడు కుమార స్వామి.

నూతన యుక్తనంపాండేండ్రి. సంశాసనంతులుకండి! దర్శనాధులనుండివిముక్తులకుండి హస్తప్రయోగమువలనకలుగు సరములబలహీనత, దీర్ఘస్థి అనముంగంముఅనముగురు రివల్యూషనలముందులసంక్షిప్త, సంశాసము లేకపోవుట, సమస్తచర్చవ్యాధులకు అర్హత బిరిక్కు బొమ్మ డ్యారా అకిత్తు కలగు ప్రతి ఆదివారము భీమవరంపల్లెఖిలాస్థి సంఘమునుండి సా. 6-30 వరకు క్యాంపు కలదు.

డా॥ డి.మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద నిపుణుడు,
సెక్స్ అండ్ సైక్స్ సైనువిస్టు,
పౌర్నురార్థులు, గుడివాడ, 521301,
ఫోన్ నెంబర్ 5222540

మొదటి పుస్తకాల జాబితా

- 1201 ఉలిమే మట్టులు రూ. 15/-
• డా॥ సి ఆనందారావు
- 1202 శాంతి నిలయం రూ. 15/-
• లక్ష్మి
- 1203 ప్రేమ మయం రూ. 15/-
• ఘోష్ణలక్ష్మి అలితాదేవి
- 1012 ఈ తరం కథ రూ. 15/-
• యక్షనాథుడి సులభనాథాచారి

చంపావెదురిగా చేరే విధానం...
డిసాజిట్ 6 రూ 15 M.O చేస్తూ పక్కన
యిచ్చిన కుపనులం గాని, పోస్టు కెట్ట మీద గాని,
M.O కుపను మీద గాని మొక్కుకొవలసిన పుస్తకం
సెంబరు సుఖించి క్రింది చిరునామాకి పంపండి!

క్రింద ప్రదేశ్
బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

13237, రెడ్డిపల్లి రోడ్, సికింద్రాబాద్ - 500003

వ్రాసినది కొరకే

అయిత్య మీరు నిర్ణయిస్తున్న ఇంటింట్లో స్వీత
ప్రంభిలయం ప్రణాళికలను సన్ను చంపివారుగా చేర్చుకోవారు
తున్నాను పథకం తాళాకు నిబంధనలకి బట్టడం వుంటేను -
డిసాజిట్ 6 రూ 15 M.O గా పంపాను రసీదు సెం _____
_____ తేది _____ ఈ క్రింద (✓) సుఖించిన
పుస్తకం రూ 10 లకు VP పెట్టి పంపించండి!
(1201) (1202) (1203) (1012)

పేరు _____

చిరునామా _____

క్రొవన్

అతకు వందిరే అందం..... మహిళకు

అభరణములే అందం

PHONES 2,35 RESH: 785

శ్రీ గోల్కొండ కవరింగ్ వర్క్స్ Regd.

P.B.No 35 శ్రీ మహాలక్ష్మీ మందిరము, O. A. P.

మూలశంకకు

త్వరగా నమ్మకమైన హెడన్ సా నిరేపనపనులే చికిత్సను పొందండి - శస్త్రచికిత్స అవసరములేదు!

నరముల బలహీనత, గుప్త రోగములకు ఉత్తమ చికిత్స!

పెండ్లికి ముందు, పెండ్లి తర్వాత సంపదించండి.

Dr. Z.H. ROY
(Govt Rgd)
Dr. K. Kesava Rao, (Govt Regd)

ఆసియా క్లినిక్ అండ్ టెస్టి కౌన్సిల్

సంధ్యలాక్ష్మీ ఏడూలు, వై.దాబాద్ - 500020. కృష్ణా లాక్స్ వద్ద, కడప - 1.

వర్దిల్లండి! వర్దిల్లండి!!

“మీ దాచి పని చేయటంలేదా?”
 వినాయకరావ్ వెంటనే స్రశించాడు.
 “మీ వాచీ పని చేయటం లేదని నా అనుమానం! బ్యాంక్ వది గంటల కయితే వస్తాండు గంటలకు రావటంతో మీ వుదేశ్యం...”
 “అది నా అలవాటు!”
 “ఇక ముందు మీరు మార్పుకోవాలి!”
 “ఇలాంటి సలహా లోగడ మేనేజరు, నాకివ్వలేదు!”
 “కావచ్చు! కాని బ్యాంకు శ్రేయస్సు ద్రష్ట్యా మీకే సలహా ఇవ్వక తప్పటం లేదు!”
 “బ్యాంకు శ్రేయస్సును కోరేది మేనేజర్లు మాత్రమే కాదు! ఏంపింపాస్ కూడా బ్యాంకు శ్రేయస్సునే కోర్తారు. ఈ విషయం మీరు గుర్తించాలి!”
 “ఆ విషయం తెల్పి వుండి కూడా బ్యాంకుకు అలస్యంగా వస్తున్నారన్నమాట!”
 “నా విషయం వదిలేయండి! మిగిలిన వాళ్లంతా నేళకే ఆఫీసుకు వస్తున్నారా!”
 “మీ విషయం ఎందుకు వదిలించి?”
 “వాళ్ళకు నాకు లేదా లేదా?”
 “ఏ విషయంలో?”
 “మీకు తెలియదా?”
 “చెప్పండి!”
 “నేను డ్రైడ్ యూనిగన్ లిజర్నీ!”
 “అయితే అలస్యంగా రావడానికి దానికి సరిబంధం ఏముంది?”
 “చాలా వుంది. మాకు టవున్లో చాలా డ్రైడ్ యూనియన్స్ వున్నాయి. మా కుండే సమస్యలు మాకుంటాయి చాలానే ఎటెండ్ కావాల్సిన బాధ్యత మా మీద వుంది”
 “ఆఫీసు పని చేయాల్సిన బాధ్యత మీ మీద లేదన్నమాట?”
 “మీరెలా అనుకోన్నా ఫర్వాలేదు. మీకే ఇబ్బంది లేకుండా మా మెంబరు చేత ఆఫీసు పని చేయించడమే నా బాధ్యత!”
 “మాడండి, వినాయకరావ్ గారూ! లిడర్ అయినంత మాత్రాన ఆఫీసు పని చేయకూడదని ఎక్కడా లేదు. ఈ ఆపోహ మీ కెలా కల్పించో నా కర్తవ్యం కావటం లేదు. ఫర్ యువర్ ఇన్ ఫర్ మేషన్ ఒకవచ్చుడు నేను కూడా మీలా వర్కింగ్ క్లాస్ కోసం పాటు

సంకేతం

ఘోషించే సముదం
 వన వేల గొంతులలోని
 వేదనలను ధ్యనిస్తుంది!
 వర్షించే ఆకాశం
 కడుపులు కాలే కర్మజీవుల
 కన్నీళ్ళను స్పృశిస్తుంది!
 ఏరు వెళ్ళే తూర్పుదిక్కు
 ధృద్రమైన చీకటి స్త్రీకి
 యుద్ధానికి పిలుస్తుంది!

- అదృష్ట దీపిక

వడిన వాణ్ణే! అలా తే వినాడూ పని పట్ట నిర్లక్ష్యం చూపలేదు!”
 “అందుకే మేనేజర్ కా కల్వారు!”
 “దబ్బో గుడ్! అర్థం చేసుకోన్నారు కదా!”
 “కాని మీలా ప్రమోషన్లు తీసుకోవటం నా కిష్టంలేదు జీవితాంతం ఇలానే కార్మికుల కష్టసుఖాల్లో పాలు పంచుకొని వాళకు సేవ చేస్తాను!”
 “ఇవన్నీ ఆవేశంలో అనే మాటలు! ప్రమోషన్ వచ్చినపుడు వదులుకోవటం అనివేకం! ఈ పదవులను నమ్ముకోవటం నిజంగా బుద్ధితక్కువ. సాత నీరు పోయికోత్త వీరు రావటం సహజ గుణం. ఎల్లకాలం మీరే లిడర్ గా వుంటారని భ్రమపడకండి! పాతంటే వెగలు పుట్టాక కొత్తవైపు మొగుతారు మనుషులు. అది కాలం లెచ్చే మార్పు. దాన్ని వివ్యరూ అడ్డగించలేరు!”
 “ఈ ఉపన్యాసాలు విన్నంత మాత్రాన నా నిర్లయం మారుతుందని మాత్రం అనుకో కండి! మెనేజ్ మెంట్ పిల్చి యిచ్చినా నాకు ప్రమోషన్ అక్కరలేదంటాను!”
 “మీ త్యాగానికి నా జోహార్లు! కాని వాదో డాట్! ప్రమోషన్ అంటే మీ కెందుకింత వైరం!”
 “వర్కింగ్ క్లాసునుండి ఆఫీసర్ కేడర్ లోకి వెళ్ళటం నా కిష్టంలేదు ఆఫీసరం నే నాకు ఎలర్! వాళ్ళ భావాలకు నా భావాలకు పొంతన వుండదు!”
 “అదే పొరపాటు! వర్తమాలు ఈ లోకంలో సర్వసామాన్యం! రోడ్డు మీద నడుస్తున్నవాడు రిక్షావాణి, తిన్నాకొంటాడు.

రిక్షావాడు ఆటోవాణ్ణి తిట్టుకొంటాడు. ఆటోవాడు లారీవాణ్ణి తిట్టుకొంటాడు. తప్పపున్నా లేకపోయినా పై తరగతిలో తప్ప లేదవటం క్రింద తరగతికి -0వాయి అలాగే క్రింద తరగతిని చుటకనగా చూడటం పై తరగతికి అలవాటు ఈ వర్తమానం అనాదిగా వస్తున్నదో అయితే వర్తం మారగానే మనిషి భావాలు కూడా మారిపోయాయి జీవితాన్ని తనకు అనువైన గ్రుక్కొగ్గాం నుంచి చూడటానికి అలవాటు పడగాడు "

"ఇన్ని నాకెందుకు చెప్పచ్చారు?" విసుగ్గా అడిగాడు వినాయకరావు "రేపల్లం ఎదురు కూడా దీసిపిన్ పాటించాలి" "నా విషయం వదిలేయమని యిందాకే చెప్పాను!"

"నాకు ఆసీసులో వివరణా ఒకటే! మీ ఉద్యోగుల సమస్యలు చర్చించటానికి నాళ్ళ ప్రతినిధిగా వర్తించవుడు మాత్రమే మిమ్మల్ని యూనియన్ లీడర్ గా గుర్తించమని మిగతా వసుయాల్లో మిగు కేవలం ఒక బ్యాంకు ఉద్యోగి మాత్రమే!"

"ఒక సంస్థాయాకి యూనియన్ లీడర్ కు లేదా తెలియని వర్తించితో మీరువ్వారన్న మాట!"

"కాదు! ట్రేడ్ యూనియన్ ముసుగుతో కర్రవ్యాప్తి నిర్మించి వనిచేయకుండా సుఖ పదాలనుకోవడం మంచిది కాదని మీలాంటి వాళ్ళను హెచ్చరించే స్థితిలో వున్నాను!"

"ఇటీవల యూనియన్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ అంటే మీకెలాంటి భావం వుందో యిప్పుడర్థమైంది మీరు చాలా అవమానకరంగా మాట్లాడుతున్నారు!"

"పోరాటాలు. ట్రేడ్ యూనియన్ స్థాపన లోని పవిత్రమైన ఆశయాలను మర్చిపోయి తోటి వర్తించులను పురికొల్పి పెడతావను పట్టించి, వర్తించాలను అవలంబితే వర్తించాలను ప్రస్థించి పదపులకోసం పాకాల్లాడే లీడర్ లు నా కెప్పుడూ ఎదటి ప్రాయం లేదు!"

"బనీ! అయితే ట్రేడ్ యూనియన్స్ శక్తి ఏమిటో మీకు ఇప్పుడే తెలియజేస్తాను!" అంటూ విసురుగా బయటకు వచ్చేశాడు వినాయకరావు.

వినాయకరావు ఆదేశాల ననుసరించి ఉద్యోగులంతా చేస్తున్న పనులను ఆపేసి

మేనేజర్ వాంబర్ బయట హాజరయ్యారు. ఈలోపు వినాయకరావు టెలిఫోన్ డైలీలో ఎన్నో సంబర్ధ గృహన తిప్పాడు అంతే! ఓ అరగంటలో టాన్లోని వివిధ కార్యాలయాల్లో వున్న ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు వర్తించు వరుగున వచ్చారు మేనేజర్ వాంబర్ బయట స్టోగింగ్ మొదలయ్యాయి.

"జిందాబాద్! జిందాబాద్! ట్రేడ్ యూనియన్స్ జిందాబాద్! కార్మిక వ్యతిరేక శక్తులు నశించాలి!"

"వేనెజ్ మెంట్ డాన్ . డాన్!!!"

"అధికారాల ఆక్రమాలు అరికట్టాలి!!!"

"కార్మిక ఐక్యత వర్తించాలి...వర్తించాలి!"

* * *

మర్నాడు బ్యాంకుకు లీవ్ పంపించి తన సగంతుల వూరు బయల్పెరాడు వినాయకరావు. అతను ఇంటికి చేరుకొనే వరకి తండ్రి ఉపేంద్రరావు పొలం వెళ్ళటానికి బయల్పెరాడు

కొడుకును చూడగానే ఆయనకుకొండంబ బలం వచ్చింది

"మీరు రెస్ట్ తీసుకోండి నాన్నగారూ! పొలం నే వెళ్ళానులే!" అని తండ్రికి చెప్పి పొలం బయల్పెరాడు వినాయకరావు.

అతను వెళ్ళే వరకి ఆడకూలీలు పాటలు పాడతూ నాటువేస్తున్నారు పొలంవగులు కోసం అటు ఇటు చూడసాగాడు. ఎక్కడా కచ్చింపలేదు

ఆడవాళ్ళ వెనకాల నారు కట్టలను అంది

మన్ను మగ మనిషిని అడిగాడు నాగులు గురించి.

"నీళ్ళ తక్కువగా వున్నాయని బోదె బారు సేయటానికి యెల్లాడండి బాబు గారూ! నారు కట్టలు అయిపోయినాయి. పేగ నాల్గు కానిళ్ళ నారు పంపించండే పని అధిపోతండి!" అన్నాడు.

"నేను ఆకుమడి దగ్గరకు వెళ్ళున్నాను, నాగులు గాడితో పంపిస్తానులే!" అంటూ బోదె గట్టు వెంటే నడుస్తూ ఆ కుమడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు వినాయకరావు.

అక్కడ పది మందికి పైగా మడిలో నారు లాగి కట్టలు కడుస్తున్నారు. నాగులు గురించి వాళ్ళను అడిగితే కాలవ గట్టు మీద వున్నాడని చెప్పారు. వినాయకరావు వడక సాగించి కాలవగట్టు మీదికి వెళ్ళాడు.

కాలవ గట్టు మీద తాటిచెట్టు నీడలో తువ్వాయి పర్చుకొని తాపీగా ఆకాశం చైపు చూస్తూ చుట్టూ కాల్పుకుంటున్నాడు నాగులు

"ఒరేయ్ నాగులూ!" అని బిగ్గరగా అరిచాడు వినాయకరావు.

ఆ కంఠం విని నాగులు ఉలిక్కిపడ లేదు. కంగారు పడలేదు.

"ఎప్పుడొచ్చారు బాబూ?" అంటూ మెల్లగా లేచి కూర్చున్నాడు.

"సాధువ్వు వచ్చాను కాని, నువ్విక్కడ వున్నావేరా? అవతల ఆడవాళ్ళకు నారు అందటంలేదు. ఆనవసరంగా పని అధి సోయేట్లు వుంది!"

గుకు సత్తి వుంటే మావుం... ఇదీంట్రిపయ్యో...
అల్లపయలు రెండుసి సొల్లు కౌట్టాలా...
గళం..

ధర్మసభ

ములుసువేంకటరమణస్వామి

ఆత్మీయత....

మనం మన ప్రాంతాన్ని విడిచి వేరొక ప్రాంతానికి వెళ్ళితే అక్కడి భాష, అక్కడి వారి ఆచార వ్యవహారాలు మనకు కొత్తగా కానవస్తాయి. అయోమయస్థితి యేర్పడుతుంది. అట్టి స్థితిలో అక్కడ మన ప్రాంతీయుడు కనబడితే ఎంతో ఆనందం కలుగుతుంది. ఆ వ్యక్తి కూడా తమ ప్రాంతీయుణ్ణి చూచి ఆనందిస్తాడు.

ఇతర ప్రాంతాలకు వెళ్ళడం ఒక ఘనతగా భావించబడుతుంది. ఇప్పుడు విదేశాలకు వెళ్ళడమే ఒక ఘనతగా అందరూ తలుస్తారు.

మనవాళ్ళు పై దేశాలకు వెళ్ళడం ఘనతగా తలుస్తారే గాని, అక్కడి వారు -

ఏ కొద్ది మందో తప్ప-తక్కిన వారు మన వారిని గౌరవంగా చూడరు జీవనోపాధిని సంపాదించుకోవడం కోసం పాట్లు పట్టుకొని వచ్చినట్లు హీనంగా చూస్తారు ఇది అనుభవజ్ఞులు చెప్పిన మాటే మన వారు మాత్రం అక్కడివారిలో కలిసిపోవడం కోసం అన్నివిధాలా పయత్నాలు చేస్తారు

ఇతర దేశాలను ఒకసారి చూచి రావాలనే కుతూహలం గల మన వారు ఆ దేశాలకు వెళ్ళి - స్వదేశీయులను చూచి పరమానంద భరితులై, ఆస్వాదంతో సంభాషించినపుడు అక్కడి మనవారు ఎంతో ఆధారాభిమానాలు చూపడం, అక్కడ ముఖ్యంగా చూడవలసిన వాటిని తెలపడం, వారికి అన్నివిధాలా సహాయ

పడడం ధర్మం. ఇతర ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన భారతీయులు తమ తమ ప్రాంతీయులను అదరంతో చూచినా, మన 'తెలుగు' వారిలో చాలామందిమాత్రం ఉపేక్షాభావంతో ఉంటూన్నట్లు చాలా సార్లు ప్రపంచ పర్యటన చేసిన వరల్డ్ టీచర్స్ ట్రస్ట్ స్టాఫ్ కుల, కులపతి, మాస్టర్ ఎక్సిలాల - కృష్ణమాచార్యుల వారు తమ అనుభవాన్ని తమ ప్రసంగాలలో తెలియజేస్తున్నారు

తమ వారిని ఆస్వాదంతో పలకరిస్తే - విదేశీయులలో తమకు ఉండే గౌరవం తగ్గి పోతుందనే భావం వారికి ఉండవచ్చు దానికి భయపడి, వారు ఉపేక్ష వహిస్తున్నారని అనుకోవలసి వస్తోంది. మనవారిలా ఉన్నా పాశ్చాత్యులలో చాలామంది మాత్రం మన వారిని గౌరవంగా చూచేవారు ఉన్నారు.

స్వదేశీయులతో మాటలాడితే గౌరవ హాని కలుగుతుందనే దురభిప్రాయం ఉండ కూడదు. అది సంకుచిత దృష్టినే వెల్లడిస్తుంది గౌరవ మనేది పౌదయంలో పుట్టుకురావాలి ప్రాంతాలతోనూ, ప్రాంతీయులతోనూ గౌరవా గౌరవాలకు ముడిపెట్ట కూడదు విశాల హృదయంతో తమ వారిని తాము ఇతరుల కంటే ఎక్కువగా చూచి నవ్వడే విదేశీయులకు కూడా మన పై గౌరవం ఏర్పడుతుంది. లేకపోతే లోకున అయిపోతాము. దీనిని విదేశాలలోని భారతీయులు, ముఖ్యంగా తెలుగువారు గమనింపవలసి ఉన్నది.

“తమరు మడిదగ్గర్నుంచే వచ్చారుగా! ఇద్దరు మొగళ్ళను పోయి నాల్గు కావిళ్ళ వారు అందివ్వమని సెప్పక పోయారా?” అంటూ బద్దకంగా ఒళ్ళు నిరుచుకొంటూ లేచాడు నాగులు.

వాడి చేష్టలకు విచారుకరావ్ మండి పడ్డాడు.

“సంవత్సరానికి పాతిక బస్తాలిచ్చి నిన్ను వెట్టుకోవ్వది ఏందుకురా? కాలవ గట్టు మీద కూర్చుని మట్టు కాల్చుకోటానికా?”

“యేమండోయ్! సావా మాట లంటున్నారు. జాగర్రగా మాటాడండి!”

“ఏమిటా మాట్లాడేది? నాల్గు కావిళ్ళ వారు మోయలేవా నువ్వు? ఏవర్సీ

వర్దిల్లండి! వర్దిల్లండి!!

పంపమంటావ్! నువ్వు పాలేరువు కాదా?”

“నేను పాలేరువే! మీ పాలం పనులు సేయటానికే నన్ను వెట్టుకోవ్వారు. ఆళ్ళ సేత పని సేయించటమే నా డూటీ!”

“అయితే నీవు మాత్రం పని చేయవన్న మాట?”

“కూలోడికి- పాలేరుకి తమరికి తేడా తెలియదేంటి?”

“పిచ్చి పిచ్చిగా వా గ కు! నా రు మోస్తావా? లేదా?”

“ఆ పని నాది కాదని చెప్పానుగా! పని సేయించేవోళ్లే ఇవి నేను పని సేయలేను!”

“రాస్కెల్! ఏంత పాగరురా నీకు? గెలుపుల్! వెంటనే చేలోని వెళ్ళిపో! మా పన్నోకి రే పట్టుంచి రావద్దు! పో!” అనేకంతో ఊగిపోతూ అరిచాడు వినాయక రావ్.

“ఇన్ని తిట్లు తిన్నాక నీ దగ్గర పని సేయటానికి నాకు సిగ్గు లేదనుకోవ్వా? ఇప్పుడే యెలాను కాని రేపటి కాడమండి నీ సేలోకి ఒక్క కూలోడు కూడా రాదు. జాగర్ర!” అంటూ విసురుగా తువ్వలు దులుపుకొంటూ వెళి పోయాడు నాగులు.

మడిలోని కూలీలు బయటకు వెళ్తుంటే అచేతనగా అలానే చూస్తూండే పోయాడు క్రామేడ్ వినాయకరావ్!